

Fontem: huidige situatie en perspectieven

Sinds maanden volgen we met bezorgdheid de evolutie van de situatie van het eerste Afrikaanse focolarestadje. Het bevindt zich in het hart van Kameroen op de frontlijn van het huidige conflict. Margaret Lang en Etienne Kenfack schetsen in naam van de gemeenschap de situatie.

"2018 is voor Fontem een moeilijk jaar geweest door de conflicten die voortduren in de gebieden in het noordwesten en het zuidwesten van het land en die zich niet blijken op te lossen. Vele bewoners hebben hun huizen moeten verlaten en zijn in het woud gevlucht of naar nabijgelegen steden; het college is reeds geruime tijd gesloten en het ziekenhuis draait op verminderde kracht.

Vanaf dat wij, *focolarini*, in oktober jongstleden Fontem hebben verlaten - een beslissing die niet gemakkelijk was om te nemen, maar die genomen is in de zekerheid dat het dat was dat gedaan moest worden - legt Margaret Long uit, zijn velen verhuisd, vooral de families, die aan hun kinderen de mogelijkheid willen geven om naar school te gaan, een mogelijkheid die het pilootstadje op dit moment niet meer kan geven. Ongelukkigerwijze kunnen we niet zeggen wanneer het leven zich kan hernemen zoals voorheen. We hebben dagelijks contact met diegenen die gebleven zijn: Aracelis Nkeza en Mbe Taong Charles: zij bezielen het leven van de focolaregemeenschap."

Wat het ziekenhuis betreft - vervolgt Etienne Kenfack - is de huidige situatie gevaarlijk, en laat ons niet toe om de bescherming en de beveiliging van de personen die er werken te garanderen. We hebben dus de gezondheidsautoriteiten geraadpleegd hoe we verder kunnen gaan. Op basis van hun raadgevingen hebben we de situatie besproken met de bedienden en we hebben een einde gemaakt aan de arbeidsovereenkomsten in overeenstemming met de van kracht zijnde wetgeving in Kameroen. De personeelsleden die wilden blijven werken hebben dit vrij beslist, op hun eigen persoonlijke verantwoordelijkheid; de structuur blijft dus een minimum basisdienst bieden aan de bevolking".

Ondervraagd over de toekomst van het focolarestadje antwoordt Margaret dat er bij iedereen een grote hoop bestaat dat de mensen hun normale leven zullen kunnen hernemen. "De nabijheid van diegene die in de hele wereld bidden of die ons schrijven geeft ons veel kracht." Meer nog dan het vernietigen van mensenlevens, van materiële goederen en van dromen, zou ook de twijfel kunnen ontstaan dat het conflict ook bezig is om de missie van Fontem in gevaar te brengen, Fontem dat een baken is van eenheid en interculturele dialoog voor het Afrikaanse continent, zoals Chiara Lubich het voorzien had. Etienne herinnert dat sedert het begin van de jaren zestig, Chiara het focolarestadje vergeleek met een licht dat schittert door de wederzijdse liefde door ieder geleefd: "Vandaag, vijftig jaar later, hebben we de indruk dat deze liefde en de solidariteit onder ons vermeerderd is; men zou zelfs kunnen zeggen dat deze toenemen doorheen het gevaar en de onzekerheid".

Margaret voegt eraan toe dat de situatie in Afrika sterk veranderd is tegenover in het begin: "Toen was de spiritualiteit van de eenheid slechts tot in Fontem gekomen terwijl vandaag de

spiritualiteit alle landen van het continent heeft bereikt. Er is het focolarestadje van Man (de Mariapolis Victoria) in Ivoorkust die getuigt van de interculturele dialoog. Er is ook de Mariapolis Piero in Kenia, het vormingscentrum voor de spiritualiteit van de eenheid voor het hele Afrikaanse continent; meer nog, vele *focularini* die in Fontem waren, vertrekken om de andere *focolares* van het continent te versterken. "Ondanks de voortdurende uitdagingen, ondanks de onzekerheden van elke dag, ondanks de ongekende afloop van het conflict, zijn we zeker dat het plan van God voor Fontem niet onderbroken werd; zoals Paus Franciscus het zegt, we zijn nog maar aan het begin en de Heilige Geest, die alle dingen nieuw maakt zal zeker ook een nieuw Fontem laten geboren worden".